BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties) SPRENDIMAS

2026 m. gegužės 6 d.*

„Galimybė susipažinti su dokumentais – Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 – Dokumentai, kuriais pasikeista per procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 17 straipsnį – Galimybės susipažinti su dokumentais nesuteikimas – Su tyrimo tikslų apsauga susijusi išimtis – Pareiga motyvuoti – Bendroji konfidencialumo prezumpcija – Pareiga atlikti konkretų ir individualų nagrinėjimą – Viršesnis visuomenės interesas – Proporcingumo principas – Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis“

Byloje T-185/24

Novis Insurance Company, **Novis Versicherungsgesellschaft**, **Novis Compagnia di Assicurazioni**, **Novis Poisťovňa a.s.**, įsteigta Bratislavoje (Slovakija), atstovaujama advokatų A. Börner, S. Henrich ir S. Förster,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą K. Herrmann, M. Burón Pérez ir P. Vanden Heede,

atsakovę,

palaikomą

Slovakijos Respublikos, atstovaujamos S. Ondrášiková, E. Larišová ir A. Lukáčik,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties),

kurį sudaro pirmininkė K. Kowalik-Bańczyk (pranešėja), teisėjai I. Reine, R. da Silva Passos, H. Cassagnabère ir T. Pavelin,

posėdžio sekretorė A. Audras-Hidelot, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2025 m. gruodžio 18 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Novis Insurance Company*, *Novis Versicherungsgesellschaft*, *Novis Compagnia di Assicurazioni*, *Novis Poisťovňa a.s.* prašo panaikinti 2024 m. vasario 2 d. Europos Komisijos sprendimą C(2024) 810 *final* dėl kartotinio prašymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais (toliau – ginčijamas sprendimas).

I. Ginčo aplinkybės ir po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios aplinkybės

2 Ieškovė yra Slovakijoje įsteigta gyvybės draudimo įmonė, kuriai taikoma *Národná banka Slovenska* (Slovakijos nacionalinis bankas; toliau – NBS) kontrolė.

A. Tyrimo dėl Sąjungos teisės pažeidimo procedūra

3 2022 m. kovo 17 d. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija (EIOPA) pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010, p. 48), 17 straipsnio 2 dalį pradėjo tyrimą dėl Europos Sąjungos teisės pažeidimo. Šiuo tyrimu siekta nustatyti, ar NBS įgyvendino savo kontrolės įgaliojimus ieškovės atžvilgiu pagal 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (OL L 335, 2009, p. 1).

4 2022 m. gegužės 16 d. EIOPA, remdamasi Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnio 3 dalimi, priėmė NBS skirtą rekomendaciją dėl priemonių, būtinų siekiant laikytis Direktyvos 2009/138 (toliau – 2022 m. gegužės 16 d. rekomendacija). Dėl šios rekomendacijos ieškovė Bendrajame Teisme buvo pareiškusi ieškinį dėl panaikinimo; jis 2025 m. gegužės 23 d. Nutartimi *Novis / EIOPA* (T-204/24, EU:T:2025:555) buvo atmestas kaip nepriimtinas.

5 2022 m. rugsėjo 13 d. Europos Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnio 4 dalimi, priėmė NBS skirtą nuomonę C(2022) 6455 *final* dėl priemonių, būtinų siekiant laikytis Direktyvos 2009/138 (toliau – 2022 m. rugsėjo 13 d. oficiali nuomonė). Dėl šios nuomonės ieškovė Bendrajame Teisme pareiškė ieškinį dėl panaikinimo; jis 2025 m. gegužės 23 d. Nutartimi *Novis / Komisija* (T-179/24, apskųsta apeliacine tvarka, EU:T:2025:554) buvo atmestas kaip nepriimtinas.

6 2022 m. spalio 31 d. sprendimu, kuris buvo patvirtintas 2023 m. birželio 1 d. sprendimu, NBS panaikino ieškovės veiklos leidimą (toliau – sprendimas panaikinti veiklos leidimą). 2023 m. gruodžio 28 d. ieškovė šį sprendimą apskundė *Správny súd v Bratislave* (Bratislavos administracinis teismas, Slovakija).

B. Prieigos prie dokumentų procedūra

1. Pirminio prašymo etapas

7 2023 m. liepos 25 d. raštu (toliau – pirminis prašymas) ieškovė iš esmės paprašė Komisijos suteikti galimybę susipažinti su visais šios institucijos turimais ar parengtais dokumentais, susijusiais su šio sprendimo 3–6 punktuose aprašyta tyrimo procedūra.

8 2023 m. rugsėjo 8 d. Komisijos Finansinio stabilumo, finansinių paslaugų ir kapitalo rinkų sąjungos generalinis direktoratas priėmė sprendimą dėl prašymo suteikti prieigą.

9 Tuo tikslu Komisija nustatė keturiolika dokumentų, kuriuos apima prašymas suteikti prieigą. Vis dėlto ji nesuteikė galimybės su jais visiškai ar iš dalies susipažinti, motyvuodama tuo, kad jų atskleidimas pakenktų, pirma, tyrimų tikslų apsaugai, kaip tai suprantama pagal 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, ir, antra, teismo proceso apsaugai, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, o, be to, tokio atskleidimo nepateisina jokis viršesnis viešasis interesas.

2. Kartotinio prašymo etapas

10 2023 m. rugsėjo 29 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 4 dalį pateikė kartotinį prašymą suteikti prieigą prie dokumentų (toliau – kartotinis prašymas).

11 2024 m. vasario 2 d. Komisijos Generalinė sekretorė priėmė ginčijamą sprendimą.

12 Tuo tikslu Komisija patikslino, kokius dokumentus apima minėtas prašymas, t. y. nustatė iš viso 19 dokumentų ir juos sugrupavo suteikdama keturiolika registracijos numerių:

– 2022 m. balandžio 5 d. EIOPA skirta NBS nuomonė dėl 2022 m. kovo 17 d. pranešimo projekto EIOPA-22-235, registracijos numeris Ares(2022)4798170 (vienas dokumentas);

– 2022 m. gegužės 16 d. rekomendacija (vienas dokumentas);

– 2022 m. birželio 30 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)4798170 (du dokumentai);

– 2022 m. liepos 25 d. NBS skirtas Komisijos atsakymas, registracijos numeris Ares(2022)5362224 (vienas dokumentas);

– 2022 m. rugpjūčio 23 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)5884917 (du dokumentai);

– 2022 m. rugpjūčio 30 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)6009523 (vienas dokumentas);

– 2022 m. rugsėjo 13 d. oficiali nuomonė (vienas dokumentas);

– 2022 m. rugsėjo 28 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)6685040 (vienas dokumentas);

– 2022 m. spalio 10 d. NBS skirtas Komisijos atsakymas, registracijos numeris Ares(2022)6974798 (vienas dokumentas);

– 2022 m. lapkričio 4 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)7621287 (du dokumentai);

– 2022 m. lapkričio 16 d. NBS skirtas Komisijos raštas, registracijos numeris Ares(2022)7915331 (vienas dokumentas);

– 2022 m. gruodžio 16 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2022)8752093 (vienas dokumentas);

– 2023 m. sausio 30 d. NBS skirtas Komisijos raštas, registracijos numeris Ares(2023)661656 (vienas dokumentas);

– 2023 m. birželio 7 d. Komisijai skirta NBS atnaujinta informacija, registracijos numeris Ares(2023)3938575 (du dokumentai).

13 Ginčijamame sprendime Komisija patvirtino nesuteikianti galimybės visiškai arba iš dalies susipažinti su visais prašomais dokumentais.

14 Pirma, Komisija laikėsi nuomonės, kad atskleidus prašomus dokumentus nukentėtų, pirma, tam tikrų tyrimų tikslų apsauga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, ir, antra, vykstančio sprendimų priėmimo proceso apsauga, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą.

15 Šiuo klausimu Komisija iš esmės nurodė, kad prašomi dokumentai susiję su procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį, kuri vis dar vykdoma ir po kurios gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį. Todėl minėtų dokumentų atskleidimas, anot Komisijos, galėtų pakenkti abipusiam pasitikėjimui jos ir NBS diskusijomis, kuriomis siekiama įtikinti NBS savanoriškai laikytis įsipareigojimų. Be to, dėl šio atskleidimo Komisija patirtų spaudimą iš išorės, jis pakenktų tyrimo procedūros veiksmingumui ir geram vykdymui, trukdytų sprendimų pradėti arba nepradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš Slovakijos Respubliką priėmimo procesui ir pakeistų griežtai dvišalį šios procedūros pobūdį.

16 Antra, Komisija manė, kad prašomų dokumentų atskleidimas pakenktų teismo proceso apsaugai, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką.

17 Anot Komisijos, prašomi dokumentai, kurie buvo parengti susirašinėjant su NBS ir kuriuose išdėstytos jos vidaus pozicijos, negali būti atsieti nuo teismo proceso, kuris tarp ieškovės ir NBS vyksta *Správny súd v Bratislave* (Bratislavos administracinis teismas). Todėl minėtų dokumentų atskleidimas pakenktų šio teismo proceso integralumui ir šalių procesiniam lygiateisiškumui.

18 Trečia, Komisija padarė išvadą, kad nėra viršesnio viešojo intereso, kuris pateisintų prašomų dokumentų atskleidimą.

19 Komisijos nuomone, visų pirma ieškovės pateikti bendro pobūdžio argumentai, susiję su skaidrumo ir atskaitomybės principais, negali būti laikomi tokiu viršesniu viešuoju interesu. Be to, prašomų dokumentų atskleidimo nauda ieškovei, kurios veiklos leidimas buvo panaikintas, ir jos klientams, kurių draudimo polisai nustojo galioti, siekiant apginti savo teises teisme arba prižiūrėti NBS veiksmus, yra privatūs interesai. Galiausiai nauda visuomenei žinoti, ar NBS veiksmai, visų pirma sprendimas panaikinti veiklos leidimą, buvo teisėti, negali būti viršesni už neatskleidimą pateisinančius motyvus. Tokiomis aplinkybėmis viešasis interesas būtų labiau patenkintas užtikrinant sklandžią tyrimo eigą ir Slovakijos teismuose vykstančio teismo proceso eigą.

20 Ketvirta, Komisija vadovavosi nuostata, kad jokia reikšminga dalinė prieiga nėra įmanoma nepažeidžiant šio sprendimo 14 ir 16 punktuose nurodytomis išimtimis saugomų interesų, todėl visi prašomi dokumentai patenka į šių išimčių taikymo sritį.

C. Procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo

21 Po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys, 2024 m. balandžio 24 d. oficialiu pranešimu Komisija nusprendė pagal SESV 258 straipsnį prieš Slovakijos Respubliką pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo, motyvuodama tuo, kad NBS neįvykdė įsipareigojimų, įgyvendindama savo kontrolės įgaliojimus ieškovės atžvilgiu.

II. Šalių reikalavimai

22 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija, palaikoma Slovakijos Respublikos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

24 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo penkis pagrindus, grindžiamus, pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos pažeidimu, antra, minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimu, trečia, jo 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu, ketvirta, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu ir, penkta, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimu.

25 Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimu. Paskui prireikus reikės išnagrinėti kitus ieškinio pagrindus.

A. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimu

26 Nurodydama ieškinio antrąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad Komisija ginčijamu sprendimu pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką. Šį pagrindą sudaro trys dalys: pirma, išimčių, numatytų atitinkamai šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, nediferencijavimas, antra, grėsmės tyrimo tikslų apsaugai prašomų dokumentų atskleidimo atveju nebuvimas ir, trečia, šį atskleidimą pateisinančio viršesnio viešojo intereso buvimas.

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad nediferencijuojamos išimtys, numatytos atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje

27 Ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija atskirai neišnagrinėjo specialių sąlygų, taikomų išimtims, numatytoms Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje. Dėl to motyvai yra nenuoseklūs ir neišsamūs, ypač kiek tai susiję su pastarąja išimtimi.

28 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

29 Pirma, kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, pagal SESV 296 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą reikalaujami nurodyti motyvai turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti teisės aktą priėmusios institucijos ar organo argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti, dėl kokių priežasčių priimta priemonė, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvacija atspindėtų visas reikšmingas faktines ir teisines aplinkybes, nes jos atitiktis minėto 296 straipsnio reikalavimams vertintina atsižvelgiant ne vien į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei atitinkamą klausimą reguliuojančių teisės normų visumą (žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2024 m. sausio 30 d. Sprendimo *Agentsia „Patna infrastruktura“ (Kelių infrastruktūros finansavimas iš Europos lėšų)*, C-471/22, EU:C:2024:99, 25 ir 26 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

30 Antra, pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucija, įstaiga ar organas, siekdami įvertinti prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, gali atsižvelgti į kelis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nurodytus atsisakymo pagrindus (2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 113 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 100 punktas). Darytina išvada, kad kelių išimčių taikymas kartu negali būti laikomas nesuderinamu su šio reglamento nuostatomis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 1997 m. kovo 5 d. Sprendimo *WWF UK / Komisija*, T-105/95, EU:T:1997:26, 61 ir 73 punktus).

31 Šiuo atveju ginčijamame sprendime Komisija vienu metu rėmėsi trimis atskiromis išimtimis (žr. šio sprendimo 14 ir 16 punktus). Ieškovė neginčija Komisijos galimybės atsižvelgti į kelis atsisakymo pagrindus, kaip numatyta šio sprendimo 30 punkte primintoje jurisprudencijoje.

32 Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo struktūros ir turinio taip pat matyti, kad, kaip pažymi ieškovė, Komisija abi išimtis, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, nagrinėjo kartu, o ne atskirai (žr. šio sprendimo 14 ir 15 punktus).

33 Priešingai, nei teigia ieškovė, toks metodas savaime nėra neteisėtas. Iš tiesų negalima atmesti galimybės, kad siekiant pateisinti dviejų skirtingų išimčių taikymą gali būti atsižvelgta į tapačias faktines aplinkybes, su sąlyga, kad bus paaiškinta, kaip nagrinėjamų dokumentų atskleidimas galėtų konkrečiai ir realiai pakenkti atitinkamiems interesams, saugomiems pagal kiekvieną iš šių dviejų išimčių (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in 't Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 101 punktą).

34 Pirma, šiuo klausimu ieškovė tik teigia, kad Komisija „supainiojo“ dviejų šio sprendimo 32 punkte minėtų išimčių taikymo sąlygas, tačiau nepateikia jokių paaiškinimų, leidžiančių įvertinti šio teiginio pagrįstumą. Konkrečiai kalbant, ji nenurodo jokios teisės klaidos, susijusios su šių sąlygų taikymu.

35 Antra, ieškovė remiasi nepakankamu motyvavimu. Nagrinėjamu atveju Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos išimties taikymas pakankamai tiksliai, suprantamai ir neprieštaringai motyvuojamas nurodant išsamius argumentus dėl tyrimų apsaugos. Taigi, kiek tai susiję su pirmąja išimtimi, Komisija įvykdė pareigą motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą, kaip jie išaiškinti šio sprendimo 29 punkte nurodytoje jurisprudencijoje.

36 Trečia, ieškovės teiginiai daugiausia susiję su formaliu motyvavimu ir teisės požiūriu atskiro atsisakymo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmosios pastraipos išimtimi, materialiniu teisiniu pagrįstumu. Tačiau tokie teiginiai neturi reikšmės nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, grindžiamą to paties reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimu.

37 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį.

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo pakenkta tyrimų tikslų apsaugai

38 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis šiuo atveju netaikytina. Ji iš esmės tvirtina, pirma, kad atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais dieną nebuvo vykdomas joks tyrimas, antra, kad atskleidus prašomus dokumentus nebūtų pakenkta nei tyrimo tikslų apsaugai, nei vykdomo tyrimo konfidencialumui, ir, trečia, kad Komisija negali remtis tariama bendrąja konfidencialumo prezumpcija, ją atleidžiančia nuo pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti prašomus dokumentus arba bent jau skirtingas prašomų dokumentų kategorijas.

39 Komisija, palaikoma Slovakijos Respublikos, ginčija ieškovės argumentus.

a) Dėl tyrimo vykdymo sąlygos

40 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

41 Pirma, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nesant reikalo išsamiai apibrėžti sąvokos „tyrimai“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, tokiu tyrimu laikytina struktūruota ir formalizuota procedūra, kurios tikslas – rinkti ir analizuoti informaciją, kad institucija galėtų suformuoti tam tikrą poziciją, vykdydama savo funkcijas, numatytas ES sutartyje ir SESV (2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Prancūzija / Schlyter*, C-331/15 P, EU:C:2017:639, 46 punktas).

42 Antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka turi būti aiškinama taip, kad ši nuostata taikoma tik tada, kai dėl nagrinėjamų dokumentų atskleidimo gali kilti pavojus, kad inspekcijos, tyrimai ar auditas nebus užbaigti (2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-344/15, EU:T:2017:250, 86 punktas).

43 Tai iš esmės reiškia, kad įvairiems tyrimo ar inspekcijos aktams ir toliau gali būti taikoma inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos išimtis tol, kol ta veikla vykdoma, netgi jei jau baigėsi konkretus tyrimas ar inspekcija, dėl kurių buvo parengta ataskaita, su kuria buvo prašyta leisti susipažinti (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, T-344/15, EU:T:2017:250, 87 punktą).

44 Be to, tyrimo procedūra negali būti laikoma baigta, atitinkamai institucijai, įstaigai ar organui priėmus galutinį sprendimą, jeigu neatsižvelgiama į tai, kad vėliau jį gali panaikinti Sąjungos teismai. Pagal SESV 266 straipsnį, panaikinus tokį sprendimą, minėtai institucijai, įstaigai ar organui gali tekti atnaujinti savo veiklą ir prireikus priimti naują sprendimą, taigi ir pakartotinai panaudoti su panaikintu sprendimu susijusią bylos medžiagą arba papildyti šią bylą kita informacija. Todėl tyrimų veikla gali būti laikoma baigta tik kai vykstant šiai procedūrai institucijos, įstaigos ar organo priimtas sprendimas tampa galutinis (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 99 punktą).

45 Be to, tyrimų apsauga apima ir tolesnius veiksmus, jeigu jie atliekami per protingą terminą (žr. 2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, T-110/15, EU:T:2016:322, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taip, be kita ko, yra tuo atveju, kai Sąjungos lygmeniu atliekamas tyrimas tebevyksta arba neseniai buvo užbaigtas, o (pastaruoju atveju) kompetentingos nacionalinės institucijos per pagrįstą terminą dar nepriėmė sprendimo dėl tolesnių veiksmų, kurių reikia imtis dėl tyrimo ataskaitos (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 1 d. Sprendimo *Homoki / Komisija*, T-517/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:529, 63 punktą ir 2022 m. rugsėjo 28 d. Sprendimo *Agrofert* / *Parlamentas*, T-174/21, EU:T:2022:586, 92 punktą).

46 Nagrinėjamu atveju siekdama pateisinti išimties, susijusios su tyrimų tikslų apsauga, taikymą, Komisija paminėjo dviejų rūšių tyrimus, t. y. prieš NBS pradėtą tyrimo procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį ir procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį, kuri gali būti pradėta prieš Slovakijos Respubliką (žr. šio sprendimo 15 punktą).

47 Ieškovė teigia, kad atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais dieną nebuvo vykdomas joks tyrimas.

48 Ji mano, kad, pirma, tyrimas dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį buvo užbaigtas 2022 m. rugsėjo 13 d. oficialia nuomone arba vėliausiai tuomet, kai NBS įgyvendino šią oficialią nuomonę patvirtindama veiklos leidimo panaikinimą, t. y. 2023 m. birželio 1 d. Anot jos, Komisija siekia nepagrįstai prailginti šio tyrimo trukmę, į jį įtraukdama tariamą „keitimąsi informacija apie tolesnius veiksmus“ ir „priežiūros priemones“, viršijantį formalias šio tyrimo ribas ir terminus.

49 Antra, atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais dieną formaliai dar nebuvo pradėta jokia procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį.

50 Iš pradžių reikia patikrinti, ar ginčijamo sprendimo priėmimo dieną buvo vykdoma tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį.

51 Pirmiausia pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnyje numatyta Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo procedūra yra struktūruota ir formalizuota procedūra, kurioje dalyvauja EIOPA, Komisija ir atitinkama nacionalinė institucija ir kurios tikslas – rinkti ir analizuoti informaciją, kad visos trys institucijos galėtų suformuoti poziciją vykdydamos atitinkamas savo funkcijas. Taigi, remiantis šio sprendimo 41 punkte priminta jurisprudencija, tokia procedūra yra „tyrimai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką.

52 Antra, neginčijama, kad nagrinėjamu atveju tyrimo procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį EIOPA pradėjo 2022 m. kovo 17 d. ir dėl jos ši institucija pateikė 2022 m. gegužės 16 d. rekomendaciją pagal šio reglamento 17 straipsnio 3 dalį, o vėliau Komisija, remdamasi minėto reglamento 17 straipsnio 4 dalimi, pateikė 2022 m. rugsėjo 13 d. oficialią nuomonę (žr. šio sprendimo 3–5 punktus).

53 Trečia, priešingai, nei teigia ieškovė, ši procedūra nebuvo galutinai užbaigta nei 2022 m. rugsėjo 13 d. oficialia nuomone, nei 2022 m. spalio 31 d. NBS priimtu ir 2023 m. birželio 1 d. patvirtintu sprendimu panaikinti veiklos leidimą (žr. šio sprendimo 6 punktą).

54 Iš tiesų, sprendimas panaikinti veiklos leidimą priimtas vykdant tyrimo procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį. Šis sprendimas yra viena iš „priemon[ių], kurių [atitinkama nacionalinė institucija] ėmėsi <…> siekdama įgyvendinti [Komisijos] oficialią nuomonę“, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 17 straipsnio 5 dalį. Atsižvelgiant į tai, minėtas sprendimas buvo pagrindas NBS suteikti Komisijai informaciją dviem laiškais, 2022 m. gruodžio 16 d. ir 2023 m. birželio 7 d., kaip matyti iš dviejų prašomų dokumentų, pavadintų „NBS informacija apie veiksmus, kurių imtasi siekiant įgyvendinti [2022 m. rugsėjo 13 d.] oficialią nuomonę“, formuluotės ir turinio. Taigi tai yra tolesnė priemonė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 45 punktą, arba, tinkamu atveju, galutinis sprendimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 44 punktą, kuris buvo priimtas atlikus tyrimą ir kurį atitinkama nacionalinė institucija priėmė per protingą terminą.

55 Be to, ginčijamame sprendime aiškiai pažymėta, – ir šalys dėl to sutaria, – kad ieškovė apskundė sprendimą panaikinti jos veiklos leidimą *Správny súd v Bratislave* (Bratislavos administracinis teismas), ir šis skundas tebebuvo nagrinėjamas ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, t. y. 2024 m. vasario 2 d. Taigi sprendimas panaikinti veiklos leidimą tą dieną dar nebuvo tapęs galutinis.

56 Remiantis šio sprendimo 44 ir 45 punktuose priminta jurisprudencija, tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį gali būti laikoma užbaigta tik tada, kai per šią procedūrą atitinkama nacionalinė institucija ne tik priėmė sprendimą, bet ir jis tapo galutinis. Nusprendus kitaip, kiltų pavojus, kad nebetinkamai veiks minėta procedūra, per kurią, be EIOPA ir Komisijos, atitinkama nacionalinė institucija, vykdydama savo funkcijas, taip pat turi pareikšti savo poziciją, kaip matyti iš šio sprendimo 51 punkto.

57 Be to, klausimas, ar priimdama sprendimą panaikinti veiklos leidimą NBS iš tikrųjų įgyvendino 2022 m. rugsėjo 13 d. oficialią nuomonę, negali būti išspręstas nagrinėjant šį ieškinį, pateiktą dėl sprendimo nesuteikti galimybės susipažinti su dokumentais teisėtumo, o ne dėl NBS aktų teisėtumo. Todėl ieškovė negali pagrįstai teigti, kad tyrimas dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį neišvengiamai buvo baigtas, nes NBS įgyvendino šią oficialią nuomonę.

58 Antra, net priėmus sprendimą panaikinti veiklos leidimą, tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį dar galėjo būti tęsiama tuo atveju, jeigu šio sprendimo nepakaktų Sąjungos teisės laikymuisi užtikrinti.

59 Kaip Komisija teisingai pažymi savo rašytinėse pastabose, jeigu atitinkama nacionalinė institucija neatsižvelgia į Komisijos pateiktą oficialią nuomonę per toje nuomonėje nustatytą terminą ir tenkinamos tam tikros sąlygos, EIOPA, remdamasi Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa, gali dėl atitinkamos finansų įstaigos priimti atskirą sprendimą, kuriuo įpareigojama imtis visų veiksmų, įskaitant bet kokios veiklos nutraukimą, būtinų, kad įstaiga vykdytų savo pareigas pagal Sąjungos teisę. Ieškovė neįrodė ir net neteigia, kad nagrinėjamu atveju neįvykdyta bent viena iš sąlygų, leidžiančių EIOPA priimti tokį sprendimą.

60 Trečia, šioje byloje ieškovė negali veiksmingai remtis pozicija, kurios Europos priežiūros institucijų apeliacinė taryba laikėsi 2024 m. liepos 30 d. sprendime, priimtame nagrinėjant ieškovės EIOPA pateiktą prašymą leisti susipažinti su dokumentais, kiek tai susiję su momentu, kada tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį turi būti laikoma užbaigta. Primintina, kad, vykdydamas teisėtumo kontrolę, Bendrasis Teismas nėra saistomas šios apeliacinės tarybos sprendimų (pagal analogiją žr. 2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Alcon / VRDT*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65 punktą ir 2021 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Tokin / Komisija*, T-343/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:636, 176 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Ketvirta, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisijos ir NBS susirašinėjimas po to, kai buvo pateikta 2022 m. rugsėjo 13 d. oficiali nuomonė, o kai kuriais atvejais – po sprendimo panaikinti veiklos leidimą priėmimo, taip pat yra susijęs su tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį. Šis susirašinėjimas, kurį sudaro šio sprendimo 12 punkto septyniose paskutinėse įtraukose išvardyti dokumentai, apėmė būtent priemones, kurių NBS ėmėsi ar turėjo imtis, kad įvykdytų oficialią nuomonę. Vadinasi, atsižvelgdama būtent į šį susirašinėjimą Komisija galėjo patikrinti, ar NBS tikrai laikėsi minėtos oficialios nuomonės. Taigi, aptariamas susirašinėjimas buvo tolesnės tyrimo priemonės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 45 punkte primintą jurisprudenciją.

62 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į šio sprendimo 42–45 punktuose primintą jurisprudenciją darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo priėmimo dieną tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį dar buvo vykdoma ir kad visiems prašomiems dokumentams laiko požiūriu galėjo būti taikoma išimtis, grindžiama tyrimų tikslų apsauga.

63 Darytina išvada, kad, nesant reikalo šiame etape nustatyti, ar ginčijamo sprendimo priėmimo dieną vyko ir procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį ar bent jau buvo numatyta ją pradėti prieš Slovakijos Respubliką, turi būti atmestas ieškovės teiginys, grindžiamas tuo, kad nebuvo vykdomas tyrimas.

b) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo ir pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti dokumentus

1) Pirminės pastabos

64 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad jeigu Sąjungos institucija, įstaiga ar organas, kuriam pateiktas prašymas leisti susipažinti su dokumentu, nusprendžia šį prašymą atmesti, remdamasis viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, jis iš esmės privalo paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir faktiškai pakenkti šios išimties saugomam interesui; tokios grėsmės rizika turi būti pagrįstai numatoma, o ne vien hipotetinė (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

65 Iš to matyti, kad prašymo leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas, pirma, turi būti konkretus ir, antra, turi būti atliktas dėl kiekvieno prašyme nurodyto dokumento. Be to, tai, kad buvo atliktas šis nagrinėjimas, turi matytis iš sprendimo motyvų (2005 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation / Komisija*, T-2/03, EU:T:2005:125, 69 ir 70 punktai ir 2018 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Psara ir kt. / Parlamentas*, T-639/15–T-666/15 ir T-94/16, EU:T:2018:602, 103 ir 104 punktai).

66 Antra, Sąjungos teismas vis dėlto pripažino, kad tam tikrais atvejais Sąjungos institucijai, įstaigai ar organui iš principo leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendro pobūdžio argumentai gali būti taikomi prašymams atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 55 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Tokių prezumpcijų tikslas yra tai, kad atitinkama Sąjungos institucija, įstaiga ar organas galėtų laikyti, jog tam tikrų kategorijų dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę išimties, kuria remiasi, saugomam interesui, vadovaudamiesi tokiais bendro pobūdžio argumentais ir neprivalėdami konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieno prašomo dokumento (žr. 2020 m. sausio 22 d. Sprendimo *MSD Animal Health Innovation ir Intervet international / EMA*, C-178/18 P, EU:C:2020:24, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

68 Bendrųjų konfidencialumo prezumpcijų taikymas turi būti pagrįstas svariomis ir įtikinamomis priežastimis. Tam, kad galėtų remtis bendrąja neatskleidimo prezumpcija prieš prašymą suteikti prieigą pateikusį asmenį, atitinkama Sąjungos institucija, įstaiga ar organas turi paaiškinti, kodėl

ši prezumpcija yra būtina siekiant užtikrinti tinkamą atitinkamos procedūros veikimą (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Daimler / Komisija*, T-128/14, EU:T:2018:643, 155 ir 156 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

69 Sąjungos teismas įvairiuose sprendimuose suformulavo tam tikrus bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimo kriterijus.

70 Viena vertus, iš šio sprendimo 66 punkte cituotos jurisprudencijos aiškėja, jog tam, kad bendrąja prezumpcija būtų galima pagrįstai remtis prieš asmenį, prašantį leisti susipažinti su dokumentais, būtina, kad prašomi dokumentai būtų priskirti tai pačiai dokumentų kategorijai arba būtų to paties pobūdžio (žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Daimler / Komisija*, T-128/14, EU:T:2018:643, 138 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Kita vertus, bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimas gali būti grindžiamas tuo, kad galimybė susipažinti su tam tikrų procedūrų dokumentais yra nesuderinama su sklandžia jų eiga ir kelia grėsmę, kad joms bus pakenkta, turint omenyje, kad bendrosios prezumpcijos leidžia išsaugoti vientisą šių procedūrų eigą apribojant trečiųjų asmenų kišimąsi. Vienas iš kriterijų, kuriais galima pateisinti bendrosios prezumpcijos pripažinimą, yra specialių taisyklių, kuriomis ribojama galimybė susipažinti su byla, dokumentais ar informacija, susijusia su Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo vykdoma procedūra, egzistavimas (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 26 d. Sprendimo *International Management Group / Komisija*, T-110/15, EU:T:2016:322, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

2) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo

72 Per teismo posėdį šalims buvo pateikta klausimų dėl galimo bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo atsižvelgiant į išimtį, susijusią su tyrimo tikslų apsauga.

73 Ieškovė mano, kad ginčijamame sprendime Komisija netaikė jokios bendrosios konfidencialumo prezumpcijos ir kad nagrinėjamu atveju ji taip pat netaikoma. Konkrečiai kalbant, Komisija, anot jos, negali remtis tariama bendrąja konfidencialumo prezumpcija, taikoma dokumentams, susijusiems su tyrimu dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį.

74 Komisija teigia, kad ginčijamame sprendime teisingai taikė dvi atskiras bendrąsias konfidencialumo prezumpcijas, t. y. naują prezumpciją dėl dokumentų, kuriais buvo pasikeista pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį, ir esamą prezumpciją dėl dokumentų, susijusių su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį. Ji mano, kad prašomiems dokumentams, kaip ir dokumentams, esantiems „ES Pilot“ procedūros byloje, galioja bendroji konfidencialumo prezumpcija.

75 Slovakijos Respublika taip pat pritaria bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymui dokumentams, susijusiems su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį.

76 Pirma, reikia nustatyti, ar ginčijamame sprendime Komisija taikė bendrąją konfidencialumo prezumpciją.

77 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ginčijamame sprendime Komisija tikrai nėra aiškiai nurodžiusi bendrosios konfidencialumo prezumpcijos, kiek tai susiję su išimties, susijusios su tyrimų tikslų apsauga, taikymu.

78 Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija bendrais bruožais motyvavo šios išimties taikymą, nediferencijuodama įvairių prašomų dokumentų. Konkrečiai kalbant, ji pirmiausia aprašė Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnyje numatytos Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo procedūros veikimą ir priminė jos tikslus. Paskui, išdėstydama bendro pobūdžio argumentus, paaiškino, kad prašomų dokumentų atskleidimas galėtų pakenkti jos tyrimo ir stebėsenos veiklos tikslų apsaugai, pirma, dėl to, kad būtų pakenkta abipusiam pasitikėjimui vykstant Komisijos ir NBS diskusijoms, ir NBS būtų atgrasyta nuo savanoriškų įsipareigojimų laikymosi, antra, Komisija patirtų spaudimą iš išorės ir, trečia, būtų pakenkta minėtos tyrimo procedūros veiksmingumui ir tinkamam vykdymui. Galiausiai ji padarė išvadą, kad nereikia suteikti galimybės susipažinti su „visais prašomais dokumentais“, be to, jiems „visiškai“ taikomos nurodytos išimtys.

79 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamame sprendime Komisija implicitiškai, bet neišvengiamai taikė bendrąją konfidencialumo prezumpciją visiems dokumentams, susijusiems su tyrimo procedūros dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį vykdymu ir tolesniais veiksmais.

80 Priešingai, nei per teismo posėdį teigė ieškovė, vien aplinkybės, kad Komisija ginčijamame sprendime aiškiai nesirėmė bendrosios konfidencialumo prezumpcijos sąvoka, nepakanka, kad šį sprendimą būtų galima pripažinti nepakankamai motyvuotu arba kad tai kliudytų Bendrajam Teismui atsižvelgti į šio sprendimo 79 punkte paminėtą bendrąją konfidencialumo prezumpciją. Primintina, kad motyvavimas gali būti numanomas, jeigu jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, dėl kurių buvo imtasi nagrinėjamų priemonių, o kompetentingam teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti kontrolę (žr. 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, T-563/12, EU:T:2015:187, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *K. Chrysostomides & Co. ir kt. / Taryba ir kt.*, T-680/13, EU:T:2018:486, 394 punktas). Nagrinėjamu atveju, kaip, beje, per posėdį pabrėžė Komisija, iš ginčijamo sprendimo teksto aiškiai matyti, kad, remiantis šios institucijos argumentacija, nurodyti motyvai buvo taikomi visiems dokumentams ir visam jų turiniui. Be to, iš ieškovės teiginių, visų pirma ieškinyje, o vėliau dublike, matyti, kad ji tikrai suprato, jog Komisija apskritai nediferencijavo įvairių dokumentų ir skirtingų jų dalių, todėl grįsdama savo poziciją dėl prašomų dokumentų konfidencialumo laikėsi prezumpcinio ir bendrojo požiūrio.

81 Antra, reikia išnagrinėti, ar Komisija galėjo remtis bendrąja konfidencialumo prezumpcija dėl visų dokumentų, susijusių su tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį.

82 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnyje numatyta tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo yra pakankamai struktūruota ir formalizuota, kad būtų galima tiksliai apibrėžti ir identifikuoti su ja susijusius dokumentus. Be to, nagrinėjamu atveju neginčijama, kad per tą dėl NBS vykusią tyrimo procedūrą dviem prašomais dokumentais, išvardytais šio sprendimo 12 punkte, pasikeitė EIOPA ir NBS, o kitais septyniolika – Komisija ir NBS. Taigi šie dokumentai yra tos pačios administracinės bylos dalis, todėl visi priklauso tai pačiai kategorijai (pagal analogiją žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Daimler / Komisija*, T-128/14, EU:T:2018:643, 141 punktą).

83 Antra, vadovaudamasi šio sprendimo 68 punkte priminta jurisprudencija, Komisija ginčijamame sprendime nurodė svarias ir įtikinamas priežastis, pateisinančias bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymą šios bylos aplinkybėmis, kaip priminta šio sprendimo 78 punkte. Ieškovė neginčija, kad šie elementai reikšmingi grindžiant bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimą dokumentams, kuriais keičiamasi pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį.

84 Trečia, konstatuotina, kad Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnyje numatytai Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo procedūrai galioja specialios taisyklės, kuriomis ribojamas per tokią procedūrą gautos ar parengtos informacijos atskleidimas. Pagal šio reglamento 70 straipsnio 1–3 dalis EIOPA ir jos darbuotojams taikomi profesinės paslapties reikalavimai, ir jie negali atskleisti konfidencialios informacijos, kurią gauna arba kuria keičiasi su nacionalinėmis kompetentingomis institucijomis, ar informacija, kuriai taikoma minėta profesinė paslaptis. Taip pat pažymėtina, kad finansų įstaigai, dėl kurios atliekamas toks tyrimas, nenumatyta jokia galimybė susipažinti su bylos medžiaga ar dokumentais, susijusiais su tyrimo procedūra dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį. Darytina išvada, kad tenkinamas ir šio sprendimo 71 punkte primintoje jurisprudencijoje paminėtas kriterijus.

85 Šiomis aplinkybėmis pripažintina, kad dokumentams, kuriais EIOPA, Komisija ir atitinkama nacionalinė institucija pasikeitė per tyrimo procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį, galioja bendroji konfidencialumo prezumpcija.

86 Reikia patikslinti, kad ši bendroji konfidencialumo prezumpcija, konkrečiai susijusi su Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnyje numatyta Sąjungos teisės pažeidimo tyrimo procedūra, skiriasi nuo prezumpcijų, Sąjungos teismo jau pripažintų dokumentams, kurie parengti ir kuriais pasikeista per ikiteisminę įsipareigojimų neįvykdymo procedūros stadiją (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 65 punktas) ir per „ES Pilot“ procedūrą (2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Švedija / Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 51 punktas).

87 Todėl ieškovės teiginys, grindžiamas tuo, kad Komisija šiuo atveju negalėjo remtis bendrąja konfidencialumo prezumpcija, turi būti atmestas.

3) Dėl pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti dokumentus

88 Ieškovė primena pareigą konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieną dokumentą, nurodytą prašyme suteikti galimybę susipažinti. Ji priduria, kad net jei būtų taikoma bendroji konfidencialumo prezumpcija, Komisija turėjo bent jau įvertinti, ar skirtingų kategorijų dokumentai neturėjo būti traktuojami skirtingai.

89 Komisija mano, kad neprivalėjo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti prašomų dokumentų, nes akivaizdu, kad ginčijamame sprendime išdėstyti argumentai taikomi visiems šiems dokumentams, ir visiems jiems galiojo bendroji konfidencialumo prezumpcija.

90 Šiuo klausimu, pirma, pakanka pažymėti, kad iš šio sprendimo 85 punkto matyti, jog prašomiems dokumentams galiojo bendroji konfidencialumo prezumpcija, todėl pagal šio sprendimo 67 punkte primintą jurisprudenciją Komisija neprivalėjo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieno iš jų.

91 Antra, prašomais dokumentais buvo pasikeista per tą pačią tyrimo procedūrą, jie susiję su ta pačia administracine byla, todėl priklauso tai pačiai kategorijai (žr. šio sprendimo 82 punktą). Iš to matyti, kad Komisija taip pat neprivalėjo nustatyti įvairių dokumentų kategorijų ar pakategorių ir aiškintis, ar jų nereikia traktuoti skirtingai. Dėl tokio reikalavimo bendroji prezumpcija iš dalies taptų neveiksminga, t. y. neleistų Komisijai bendrai atsakyti į bendrą prašymą suteikti galimybę susipažinti (pagal analogiją žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktą). Be to, ieškovė nepatikslina, kokios buvo tos skirtingos dokumentų kategorijos ar pakategorės, ir tik nurodo, kad jas galima išskirti vien perskaičius dokumentų antraštes.

92 Todėl ieškovės teiginį, grindžiamą tuo, kad nebuvo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti prašomi dokumentai arba bent jau įvairios prašomų dokumentų kategorijos, reikia atmesti kaip nereikšmingą.

c) Dėl grėsmės pakenkti tyrimo tikslams egzistavimo

93 Bendrosios konfidencialumo prezumpcijos pripažinimas leidžia atitinkamai Sąjungos institucijai, įstaigai ar organui manyti, kad to paties pobūdžio ar tai pačiai kategorijai priklausančių dokumentų atskleidimas iš principo pakenktų kurio nors iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje išvardytų interesų apsaugai (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 48 punktą).

94 Tačiau ši bendroji prezumpcija nepanaikina prašymą suteikti prieigą pateikusio asmens teisės įrodyti, kad konkrečiam dokumentui, kurį prašoma atskleisti, minėta prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis atitinkamo dokumento atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija / Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62 punktas ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 100 punktas).

95 Ieškovė teigia, pirma, kad tuomet, kai nevykdomas joks tyrimas ir ypač nepradėta ikiteisminė procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo stadija, negalima konstatuoti jokios grėsmės pakenkti tyrimo tikslų apsaugai ir su tyrimu susijusių dokumentų konfidencialumui. Komisija taip pat negali remtis galima grėsme pakenkti būsimam ir hipotetiniam tyrimui.

96 Šiuo klausimu konstatuotina, kad šie argumentai grindžiami klaidinga prielaida. Iš tiesų buvo nustatyta, kad, neatsižvelgiant į tai, ar pradėta įsipareigojimų neįvykdymo procedūra pagal SESV 258 straipsnį, ginčijamo sprendimo priėmimo dieną buvo vykdomas pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį inicijuotas tyrimas dėl Sąjungos teisės pažeidimo (žr. šio sprendimo 62 ir 63 punktus).

97 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija turėjo prieiti prie išvados, jog nagrinėjamu atveju turėjo būti paneigta tariamai taikyta bendroji konfidencialumo prezumpcija. Vis dėlto ji nepateikia jokių konkrečių įrodymų šiam teiginiui pagrįsti ir, be kita ko, neįrodo, kad vienam ar keliems prašomiems dokumentams minėta prezumpcija negalioja. Konkrečiai kalbant, jos argumentai, kad Komisijos ir NBS „keitimasis informacija apie tolesnius veiksmus“ viršija pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį pradėto tyrimo dėl Sąjungos teisės pažeidimo formalias ribas ir terminus, buvo atmesti šio sprendimo 61 ir 62 punktuose.

98 Trečia, ieškovė mano, kad buvo labai mažai tikėtina, jog visuomenė kišis ar darys spaudimą per vėliau pagal SESV 258 straipsnį prieš Slovakijos Respubliką pradėtą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Vis dėlto toks argumentas neturi reikšmės ginčijant tai, kad egzistuoja grėsmė pakenkti pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį pradėtų Sąjungos teisės pažeidimo tyrimų tikslams, turint omenyje tai, kad su šiais tyrimais susijusiems dokumentams, visų pirma prašomiems dokumentams, taikoma atskira bendroji konfidencialumo prezumpcija (žr. šio sprendimo 85 ir 90 punktus).

99 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovės teiginį, grindžiamą tuo, kad nebuvo grėsmės pakenkti tyrimų tikslams, taigi ir visą ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį.

3. Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų dokumentų atskleidimą, egzistavimu

100 Ieškovė nurodo argumentus, išdėstytus ieškinio pirmojo pagrindo antroje dalyje, pagal kuriuos nagrinėjamu atveju egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą.

101 Komisija, palaikoma Slovakijos Respublikos, ginčija ieškovės argumentus.

102 Šiuo klausimu primintina, kad kai Sąjungos institucija, įstaiga ar organas taiko vieną iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, jiems reikia palyginti konkretų interesą, kuris turi būti saugomas neatskleidžiant atitinkamo dokumento, ir būtent bendrąjį interesą, kad su šiuo dokumentu būtų leista susipažinti, atsižvelgiant į didesnio skaidrumo teikiamą naudą (žr. 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba / Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Taryba / in ’t Veld*, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 53 punktą).

103 Vis dėlto prašymą suteikti prieigą pateikęs asmuo turi konkrečiai nurodyti aplinkybes, pagrindžiančias viršesnį viešąjį interesą, kuris pateisina atitinkamų dokumentų atskleidimą (2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94 punktas ir 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth / Komisija*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 90 punktas).

104 Viena vertus, reikia patikslinti, kad viršesnis viešasis interesas, galintis pateisinti dokumento atskleidimą, nebūtinai turi skirtis nuo principų, kuriais grindžiamas Reglamentas Nr. 1049/2001. Vis dėlto vien tik bendro pobūdžio pasvarstymai negali įrodyti, kad skaidrumo principas nagrinėjamu atveju būtų toks ypač aktualus, kad galėtų nusverti priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti aptariamus dokumentus (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92 ir 93 punktus).

105 Kita vertus, interesas palengvinti privačių asmenų teisių įgyvendinimą leidžiant jiems naudotis dokumentais, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jų gynybai nacionaliniuose teismuose, yra privatus, o ne viešasis interesas (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 14 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, C-271/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:557, 97 ir 99 punktus ir 2014 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Spirlea / Komisija*, T-306/12, EU:T:2014:816, 99 punktą). Atsižvelgiant į tai reikia patikslinti, kad dokumentų perdavimas tam, kad asmuo galėtų įgyvendinti savo gynybos teises, reikštų jų atskleidimą tik tam asmeniui, priešingai nei jų perdavimas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, dėl kurio jie taptų prieinami bet kuriam asmeniui. Aplinkybė, kad aptariami

dokumentai gali būti naudojami daugelyje procedūrų, nekeičia šios analizės, nes negalima manyti, kad iš principo privačių interesų kumuliavimas paverčia juos viešuoju interesu (2018 m. spalio 9 d. Sprendimo *Pint / Komisija*, T-634/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:662, 59 punktas).

106 Nagrinėjamu atveju ieškovė teigia, pirma, kad Komisija visiškai nelygino atitinkamų interesų, t. y. interesų, saugomų Komisijos nurodytomis išimtimis, apsaugos ir viešojo intereso leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

107 Šiuo klausimu pažymėtina, kad ginčijamame sprendime Komisija nurodė, jog interesai, kuriais remiasi ieškovė, visų pirma visuomenės teisė žinoti, ar NBS veiksmai ir jos veiklos leidimo panaikinimas yra teisėti, negali būti viršesni už išimtis, pateisinančias dokumentų neatskleidimą. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė klaidingai teigia, kad Komisija visiškai nelygino atitinkamų interesų.

108 Antra, anot ieškovės, egzistuoja viršesnis viešasis interesas, kad vadovaujantis skaidrumo principu būtų atskleisti pagrindiniai dokumentai, parengti per tyrimo procedūras dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį, visų pirma EIOPA pateiktos rekomendacijos ir Komisijos oficialios nuomonės, kad būtų galima kontroliuoti šių procedūrų eigą ir užtikrinti sprendimų priėmimo proceso teisėtumą bei visuomenės pasitikėjimą. Tyrimo procedūros yra labai svarbios ir gali turėti rimtų pasekmių atitinkamoms finansų įstaigoms, draudimo sutarčių šalims, taigi ir draudimo rinkos stabilumui valstybėse narėse. Šis viešasis interesas, viena vertus, grindžiamas ne vien privačiais interesais ir, kita vertus, nusveria Komisijos išdėstytus samprotavimus.

109 Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad, kaip Komisija teisingai nurodė ginčijamame sprendime, o paskui per posėdį ir remiantis šio sprendimo 105 punkte priminta jurisprudencija, prašomų dokumentų atskleidimo nauda ieškovei ir jos klientams atitinka privataus pobūdžio interesus.

110 Be to, vadovaujantis šio sprendimo 104 punkte priminta jurisprudencija, vien bendro pobūdžio samprotavimų, grindžiamų skaidrumo principu, nepakanka, kad būtų nustatytas viršesnis viešasis interesas.

111 Galiausiai visuomenės interesas, kad būtų atskleisti dokumentai, parengti per tyrimo procedūrą dėl Sąjungos teisės pažeidimo pagal Reglamento Nr. 1094/2010 17 straipsnį, atrodo ribotas. Priešingai, nei teigia ieškovė, nagrinėjamu atveju toks interesas nėra viršesnis viešasis interesas, galintis nusverti priežastis, pateisinančias atsisakymą atskleisti prašomus dokumentus, t. y. nagrinėjamu atveju – šiuo pagrindu vykdomų tyrimų tikslų apsauga. Kaip aiškina Komisija, šių dokumentų atskleidimas toli gražu neužtikrina draudimo rinkos stabilumo valstybėse narėse ir veikiau pakenktų institucijų, atsakingų už sklandaus šių rinkų veikimo ir stabilumo užtikrinimą, veiklai.

112 Be to, neginčijama, kad visuomenė – nors ir minimaliai, bet pakankamai – buvo informuota paskelbus pranešimus spaudai apie 2022 m. gegužės 16 d. rekomendaciją, 2022 m. rugsėjo 13 d. oficialią nuomonę ir sprendimą panaikinti veiklos leidimą.

113 Šiomis aplinkybėmis ieškovė neįrodė, kad egzistuoja viršesnis viešasis interesas, pateisinantis prašomų dokumentų atskleidimą.

114 Todėl reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį, taigi ir visą antrąjį pagrindą.

B. Dėl ieškinio pirmojo ir trečiojo pagrindų, grindžiamų atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu

115 Nurodydama pirmąjį ir trečiąjį ieškinio pagrindus ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą. Taip ieškovė kvestionuoja ginčijamo sprendimo motyvų, kuriais vadovaudamasi Komisija taikė išimtis, susijusias, pirma, su teismo proceso apsauga ir, antra, su vykstančio sprendimų priėmimo proceso apsauga, teisėtumą.

116 Visų pirma primintina: kadangi tam tikri motyvai, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas, teisės požiūriu patys gali pakankamai jį pateisinti, galimos kitų akto motyvų klaidos bet kuriuo atveju nedaro įtakos jo rezoliucinei daliai. Be to, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad nereikšmingas yra pagrindas, kuris, net jei būtų pagrįstas, negalėtų lemti panaikinimo, kurio siekia ieškovas (žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Honeywell / Komisija*, T-209/01, EU:T:2005:455, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2021 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Prancūzija / ECHA*, T-127/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:572, 32 punktą).

117 Visuomenės galimybės susipažinti su dokumentais srityje kiekviena Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtis yra pakankamas pagrindas atsisakyti suteikti prieigą (pagal analogiją žr. 2000 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Denkavit Nederland / Komisija*, T-20/99, EU:T:2000:209, 42 punktą).

118 Nagrinėjamu atveju, kadangi nurodydama ieškinio antrąjį pagrindą ieškovė nepaneigė atsisakymo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi, kaip nereikšmingus reikia atmesti ieškinio pirmąjį ir trečiąjį pagrindus, kuriais ginčijami kiti du atmetimo pagrindai.

C. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu

119 Nurodydama ieškinio ketvirtąjį pagrindą ieškovė teigia, kad, kiek tai susiję su atsisakymu suteikti galimybę iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais, Komisija, pirma, pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį ir proporcingumo principą ir, antra, ginčijamame sprendime nenurodė motyvų. Anot jos, Komisija nepaaiškino, kodėl nebuvo galima suteikti reikšmingos dalinės prieigos prie dokumentų, nediferencijavo įvairių prašomų dokumentų ar skirtingų jų dalių ir nepagrindė, kodėl nurodytos išimtys tikrai taikomos visiems šiems dokumentams ir visoms jų dalims.

120 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

121 Remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi, jei kuri nors išimtis taikoma tik kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys atskleidžiamos.

122 Primintina, kad proporcingumo principas įpareigoja Sąjungos instituciją, įstaigą ar organą, į kurį kreiptasi, apsvarstyti galimybę leisti iš dalies susipažinti su dokumentu (2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Taryba / Hautala*, C-353/99 P, EU:C:2001:661, 27 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2018 m. vasario 7 d. Sprendimo *Access Info Europe / Komisija*, T-851/16, EU:T:2018:69, 117 ir 118 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Šis reikalavimas iš esmės reiškia, kad turi būti konkrečiai ir individualiai išnagrinėtas kiekvieno dokumento turinys (šiuo klausimu žr. 2006 m.

liepos 6 d. Sprendimo *Franchet ir Byk / Komisija*, T-391/03 ir T-70/04, EU:T:2006:190, 117 punktą ir 2015 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *ClientEarth ir International Chemical Secretariat / ECHA*, T-245/11, EU:T:2015:675, 230 punktą).

123 Vis dėlto buvo pripažinta, kad dokumentams, kuriems galioja bendroji konfidencialumo prezumpcija, netaikoma pareiga visiškai ar iš dalies atskleisti jų turinį (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 28 d. Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 133 punktą ir 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Komisija / EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 134 punktą). Tokiu atveju Komisija turi teisę į prašymą leisti susipažinti su dokumentais atsakyti bendrai, konkrečiai ir individualiai neišnagrinėjusi kiekvieno atitinkamo dokumento turinio (šiuo klausimu žr. 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *LPN ir Suomija / Komisija*, C-514/11 P ir C-605/11 P, EU:C:2013:738, 68 punktą).

124 Šiuo atveju išnagrinėjus ieškinio antrąjį pagrindą matyti, kad prašomiems dokumentams galiojo bendroji konfidencialumo prezumpcija (žr. šio sprendimo 90 punktą), kurios ieškovė nepaneigė (žr. šio sprendimo 97 ir 113 punktus).

125 Darytina išvada, pirma, kad pagal šio sprendimo 123 punkte primintą jurisprudenciją Komisija neprivalėjo konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieno prašomo dokumento, kiek tai susiję su galimybe leisti iš dalies susipažinti su vienu ar kitu dokumentu, ir galėjo teisėtai manyti, kad šiems dokumentams visiškai taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis.

126 Todėl ieškovė nepagrįstai teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiama Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalis ir proporcingumo principas.

127 Antra, atsižvelgiant į šio sprendimo 124 punkte primintas aplinkybes, atsisakymas suteikti galimybę iš dalies susipažinti su dokumentais formaliai turi būti laikomas pakankamai motyvuotu, nes ginčijamame sprendime minima galimybė leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais ir padaryta išvada, kad jiems visiškai taikomos Komisijos nurodytos išimtys (pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Sea Handling / Komisija*, T-456/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:185, 92 punktą ir 2017 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *AlzChem / Komisija*, T-451/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:588, 96 ir 97 punktus).

128 Be to, nors tiesa, kad Komisija, nepateikdama papildomų paaiškinimų, taip pat nurodė, kad jokia reikšminga galimybė susipažinti su dokumentais negalima nepakenkiant nurodytų išimčių saugomiems interesams, tokie motyvai, nors ir glausti, taip pat yra pakankami, atsižvelgiant į būtinybę neatskleisti informacijos, kuriai, be kita ko, taikoma Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison / Taryba*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 82 punktą ir 2018 m. vasario 7 d. Sprendimo *Access Info Europe / Komisija*, T-851/16, EU:T:2018:69, 122 punktą).

129 Taigi ieškovė taip pat nepagrįstai tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiama iš SESV 296 straipsnio kylanti pareiga motyvuoti.

130 Todėl ieškinio ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.

D. Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte užtikrintos teisės susipažinti su byla pažeidimu

131 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos pagrindinę teisę susipažinti su byla, užtikrintą Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punkte. Ji teigia, pirma, kad Komisijai taip pat buvo pateiktas prašymas suteikti galimybę susipažinti su byla, antra, kad ginčijamą sprendimą priėmusi Komisijos Generalinė sekretorė buvo kompetentinga nuspręsti dėl šio prašymo, trečia, kad prašomi dokumentai buvo su ja susijusios administracinės bylos dalis ir, ketvirta, kad Komisija privalėjo suteikti jai galimybę susipažinti su byla.

132 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

133 Pirmiausia primintina, kad Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio, reglamentuojančio teisę į gerą administravimą, 2 dalies b punkte numatyta, kad ši teisė apima „kiekvieno asmens teisę susipažinti su savo byla, laikantis teisėto konfidencialumo ir profesinio bei verslo slaptumo“.

134 Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje, reglamentuojančiame teisę susipažinti su dokumentais, savo ruožtu numatyta, kad kiekvienas Sąjungos pilietis ir kiekvienas fizinis asmuo, kuris gyvena bet kurioje valstybėje narėje, ar juridinis asmuo, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, „turi teisę susipažinti su Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų bet kurios formos dokumentais“. Reglamente Nr. 1049/2001 apibrėžtos šios teisės įgyvendinimo sąlygos ir tvarka, kiek tai susiję su Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Komisijos dokumentais.

135 Taigi galimybės susipažinti su dokumentais ir galimybės susipažinti su byla tvarka yra dvi skirtingos tvarkos, kurioms taikomos skirtingos procedūros (šiuo klausimu žr. 2024 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *MeSoFa / BCE*, T-790/22, nepaskelbtas Rink, EU:T:2024:783, 29 punktą). Bet kuriuo atveju abiem atvejais turi būti pateiktas prašymas (2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Heli-Flight / EASA*, T-102/13, EU:T:2014:1064, 51 punktas).

136 Nagrinėjamu atveju pažymėtina, pirma, kad pirminiame prašyme, nors jis iš esmės grindžiamas Reglamentu Nr. 1049/2001 ir jame neminimas Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnis, buvo tam tikrų duomenų, galinčių pagrįsti prašymą suteikti galimybę susipažinti su byla. Jame cituojami Chartijos 47 ir 48 straipsniai ir pabrėžta būtinybė ieškovei turėti prašomus dokumentus, kad galėtų parengti savo „gynybą“ per „sankcijų skyrimo procedūrą“, kurią prieš ją pradėjo NBS ir per kurią buvo panaikintas jos veiklos leidimas.

137 Kartotinis prašymas savo ruožtu buvo aiškiai ir išimtinai grindžiamas Reglamentu Nr. 1049/2001 ir Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsniu. Jame neminimas nei Chartijos 41 straipsnis, nei teisė susipažinti su byla. Be to, priešingai nei pirminiame prašyme, jame kaip prašymo leisti susipažinti su dokumentais pagrindas nenurodyti nei Chartijos 47 ir 48 straipsniai, nei ieškovės teisė į gynybą. Tik papildomai ir tik siekiant užginčyti išimties, grindžiamos teismo proceso apsauga, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, taikymą, kartotiniame prašyme buvo nurodyta ieškovės teisė į „veiksmingą gynybą“ ir tai, kad prašomi dokumentai buvo susiję su ieškove.

138 Antra, ginčijamame sprendime nuspręsta tik dėl kartotinio prašymo, kurį ieškovė pateikė remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi. Jame nenagrinėjama ir net neminima ieškovės teisė susipažinti su savo byla pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą. Ten nenurodyti nei Chartijos 47 ir 48 straipsniai, nei ieškovės

teisė į gynybą. Be to, ieškovės interesas, kurį galėtų sudaryti prašomų dokumentų atskleidimas siekiant pasirengti gynybai nacionaliniuose teismuose, jame atmestas kaip privataus pobūdžio, taigi kaip nereikšmingas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 (žr. šio sprendimo 19 punktą).

139 Be to, pagal tuo metu galiojusią Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo nuostatų, pridėtų prie Komisijos darbo tvarkos taisyklių (OL L 308, 2000, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 2013), iš dalies pakeistų 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimu 2001/937/EB, EAPB, Euratomas (OL L 345, 2001, p. 94; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 408), 4 straipsnio pirmą pastraipą įgaliojimai priimti sprendimus dėl kartotinių prašymų leisti susipažinti su dokumentais iš esmės suteikiami šios institucijos Generaliniam sekretoriui. Tačiau šiuo atveju iš Komisijos paaiškinimų matyti, kad jos Generaliniam sekretoriui nebuvo suteikta jokia kompetencija nagrinėti prieštaravimus dėl sprendimų nesuteikti galimybės susipažinti su byla.

140 Šiomis aplinkybėmis Komisijos Generalinė sekretorė, ginčijamo sprendimo autorė, negavo jokio prašymo leisti susipažinti su byla ir šiuo klausimu nepriėmė ir negalėjo priimti jokio sprendimo. Darytina išvada, kad ieškinyje dėl ginčijamo sprendimo ieškovė negali pagrįstai teigti, kad Komisija nepripažino jos teisės susipažinti su byla pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies b punktą (pagal analogiją žr. 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *OCU / BPV*, T-496/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:857, 32–35 ir 38 punktus ir 2024 m. lapkričio 13 d. Sprendimo *Kargins / Komisija*, T-110/23, nepaskelbtas Rink., EU:T:2024:805, 137 ir 138 punktus).

141 Todėl ieškinio penktąjį pagrindą reikia atmesti.

142 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad šis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

143 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

144 Be to, remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos padengia savo išlaidas. Todėl Slovakijos Respublika padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija, posėdžiaujanti penkių teisėjų sudėties)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Novis Insurance Company*, *Novis Versicherungsgesellschaft*, *Novis Compagnia di Assicurazioni*, *Novis Poisťovňa a.s.* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas**.

3. **Slovakijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kowalik-Bańczyk Reine da Silva Passos

Cassagnabère Pavelin

Paskelbtas 2026 m. gegužės 6 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės ir po ieškinio pareiškimo susiklosčiusios aplinkybės . . . 2

A. Tyrimo dėl Sąjungos teisės pažeidimo procedūra . . . 2

B. Prieigos prie dokumentų procedūra . . . 3

1. Pirminio prašymo etapas . . . 3

2. Kartotinio prašymo etapas . . . 3

C. Procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo . . . 5

II. Šalių reikalavimai . . . 5

III. Dėl teisės . . . 5

A. Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos pažeidimu . . . 6

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad nediferencijuojamos išimtys, numatytos atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje . . . 6

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo pakenkta tyrimų tikslų apsaugai . . . 7

a) Dėl tyrimo vykdymo sąlygos . . . 8

b) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo ir pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti dokumentus . . . 11

1) Pirminės pastabos . . . 11

2) Dėl bendrosios konfidencialumo prezumpcijos taikymo . . . 12

3) Dėl pareigos konkrečiai ir individualiai išnagrinėti dokumentus . . . 14

c) Dėl grėsmės pakenkti tyrimo tikslams egzistavimo . . . 15

3. Dėl ieškinio antrojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos viršesnio viešojo intereso, pateisinančio prašomų dokumentų atskleidimą, egzistavimu . . . 16

B. Dėl ieškinio pirmojo ir trečiojo pagrindų, grindžiamų atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos ir jo 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pažeidimu . . . 18

C. Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies, proporcingumo principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu . . . 18

D. Dėl ieškinio penktojo pagrindo, grindžiamo Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte užtikrintos teisės susipažinti su byla pažeidimu 20

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų 21